

“Homo Tec-no-logicus”

Xavier Martorell Gispert

“Només quan haureu tallat el darrer arbre, quan haureu enverinat el darrer riu, quan haureu extingit el darrer peix, us adonareu que els diners no els podem menjar”. Indis Cree [Amèrica del Nord]

El procés de transformació del nostre entorn és cada cop més accelerat, i es realitza gràcies a enormes despeses d'energia, i al consum de quantitats desmesurades de recursos naturals. Avui en dia, els països industrialitzats representen un 20% de la població mundial, mentre que el seu consum energètic és del 70% del total.

Els països del Sud, que es veuen obligats a adoptar aquest model de producció per les intervencions d'ens com el Fons Monetari Internacional o l'Organització Mundial del Comerç, van a participar d'aquesta orgia mundial del “balafiament” d'energia que a Europa i EEUU va començar a mitjans del segle XX amb la industrialització massiva, simbolitzada amb l'arribada de l'automòbil.

Amb la societat lligada al progrés tecnològic, ha començat un experiment únic de la Humanitat: l'home està intentant imposar-se a la Naturalesa. L'esquerda entre els pobles subscrits al progrés i aquells més resistents al desenvolupament és cada cop més gran. Les societats tradicionals són aquelles que han mantingut la vida de les seves comunitats en el seu marc orgànic més o menys natural, d'una forma més o menys “avançada”. Moltes d'aquestes societats ja són història, i amb freqüència els que han sobreviscut a la invasió del seu món pel “homo tecnologicus” ara viuen de forma marginal, en petits enclavaments culturals, com per exemple els aborígens australians o pobles indígenes sud-americans. Altres, aliens ja a la seva cosmovisió primigènia, sobreviuen com poden en els suburbis de les megalòpolis... No obstant poden ser el nostre millor punt de referència en un temps en que els problemes generats per la nostra societat són cada vegada més visibles. La lliçó és que, si volem una societat realment sostenible i

respectuosa, no es necessiten cada cop més “miracles tecnològics” (o industrials), sinó un canvi en la filosofia d'Occident per poder viure una vida més propera als processos naturals.

Les societats del “homo tecnologicus” disposen d'un sistema jeràrquic de múltiples institucions juxtaposades. El problema d'aquest aparell gegantesc és que està ennuvolant la vista als problemes locals, socials i mediambientals. A banda, els efectes d'una política global són cada cop més inversemblants i perniciosos, i afecten a tots els àmbits de les nostres vides. La confiança en els polítics disminueix constantment: davant la majoria de problemes, semblen saber millor com beneficiar-se a si mateixos i a algunes elits econòmiques que als mateixos governats. Això es reflexa en les taxes cada cop més grans d'abstinència electoral. Caldrà reflexionar-hi.

comicamic

